

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **I. M. M. G.**, bytom B., V. X., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-12-241/2008-OSS z 2. decembra 2008, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. júla 2010, č.k. 3S 21/2009-44, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. decembra 2010, č.k. 3S 21/2009-44 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým bol výsluhový dôchodok žalobcu zvýšený od 1. júla 2008 o 0,899%. Podľa názoru krajského súdu žalovaný

postupoval v rozpore so zákonom, keď percento rastu priemerného služobného platu pre účely zvyšovania dôchodkov podľa zákona 328/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov vypočítal ako podiel priemerného služobného platu za rok 2007 a priemerného služobného príjmu za rok 2006. Z rozhodnutia žalovaného podľa názoru krajského súdu nie je zrejmé, či priemerný mesačný služobný príjem za rok 2006, vypočítaný podľa zákona platného do 31. decembra 2007, je totožný s priemerným mesačným služobným platom za rok 2006 vypočítaným podľa novely zákona účinnej od 1. januára 2008. Rozhodnutie žalovaného považoval za nepreskúmateľné z dôvodu, že z celého rozhodnutia nie je zrejmé a nie je v ňom uvedené akým spôsobom postupoval správny orgán prvého či druhého stupňa pri výpočte percenta rastu priemerného služobného platu. Tieto výpočty by mali byť súčasťou zdôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, aby žalobca ako účastník konania mal možnosť sa oboznámiť s dôvodmi a postupom správneho orgánu, ktorý vo veci vydáva rozhodnutie.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním žalovaný a žiadal, aby ho odvolací súd zmenil a žalobu zamietol. Poukazoval na to, že priemerný služobný príjem profesionálnych vojakov za rok 2006 bol vypočítaný na základe skutočných údajov v roku 2007 v súlade s platným a účinným zákonom č. 328/2002 Z.z. v roku 2007. V zákone č. 328/2002 Z.z. však až do 31. decembra 2007 nebol stanovený postup, ako sa vypočíta priemerný služobný príjem profesionálnych vojakov na účely valorizácie dôchodkov. Preto sa vychádzalo z vyplateného objemu platových prostriedkov za kategóriu profesionálnych vojakov. Pri výpočte priemerného mesačného služobného platu za rok 2007 na účely valorizácie dôchodkov podľa zákona č. 328/2002 Z.z. bolo postupované podľa § 68 ods. 9 uvedeného zákona. Spôsob výpočtu bol teda výslovne upravený len od 1. januára 2008, avšak pri výpočte sa fakticky postupovalo podľa nového platného znenia ustanovenia § 68 aj v období do 31. decembra 2007. Touto zmenou predmetného ustanovenia došlo len k legalizácii doterajšieho existujúceho právneho stavu. Spôsob a podmienky výpočtu boli pritom rovnaké v období do 31. decembra 2007 aj od 1. januára 2008. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia je síce oprávnený rozhodovať o dávkach výsluhového zabezpečenia, teda aj o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu podľa ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z., avšak nie je oprávnený a ani nemôže zisťovať príslušné percento rastu priemerného služobného príjmu, resp. platu profesionálnych vojakov za predchádzajúci kalendárny rok, pretože nedisponuje na to potrebnými údajmi. Zisťovať príslušné percento rastu priemerného služobného príjmu (platu) profesionálnych vojakov je oprávnená len Sekcia ekonomiky a finančného manažmentu Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ktorá

jediná má k dispozícii potrebné údaje. Tá potom tento údaj oznamuje úradu, ktorý už len mechanicky valorizuje dôchodky. Úrad preto nemožno robiť zodpovedným za nedostatok, ktorý nemohol nijako ovplyvniť, pretože nebol oprávnený, ale ani povinný, vykonávať žiadne dokazovanie ohľadom výpočtu percenta rastu priemerného služobného príjmu (platu) profesionálnych vojakov za rok 2007 oproti roku 2006.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania a v medziach žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zvýšení náhrady za stratu na výsluhovom dôchodku žalobcu od 1. júla 2008 o 0,899%-ný nárast priemerného služobného príjmu profesionálneho vojaka.

Žaloba v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP musí podľa § 249 ods. 2 OSP okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Súd v súlade s § 250j ods. 1 OSP preskúmava rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu rozhodnutia a postupu správneho orgánu len v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby").

Žalobca ako predmet žaloby označil skutočnosť, že Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, ako odvolací orgán pri vydaní preskúmaného rozhodnutia podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotilo uplatnenie zákona 328/2002 Z.z. vzhľadom na jeho platné znenie v rozhodujúcom čase. Za problematické označil to, že prvostupňový správny orgán sa riadil pokynom nadriadeného orgánu - oznámením č.SEFIM-74-61/2008 o percente rastu priemerného služobného platu profesionálnych vojakov v roku 2007 oproti roku 2006 (ďalej

len „oznámenie ministerstva“), ktorým mu nadriadený orgán prakticky nariadil postup, ktorý nie je v súlade so zákonom. Zo žaloby vyplýva, že nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného žalobca videl v chybnom výpočte percenta rastu priemerného mesačného služobného platu pre účely zvyšovania dôchodkov podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Podľa jeho názoru boli pri výpočte porovnávané dve neporovnateľné veličiny, plat za rok 2007 s vyňatím zákonom určených položiek a príjem za rok 2006, pričom zákon 328/2002 Z.z. v rozhodujúcom čase neobsahoval a ani dnes neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie, ktorým by umožnil pri výpočtoch v roku 2008 nahradiť priemerný mesačný služobný plat priemerným mesačným služobným príjmom vypočítaným niekedy v minulosti, resp. podľa ustanovení platných len do 31. decembra 2007. Poukazoval tiež na § 68 doplnený o odsek 9, podľa ktorého do súčtu mesačných služobných plátov a priemerných evidenčných počtov profesionálnych vojakov sa nezapočítavajú mesačné príjmy a priemerný evidenčný počet profesionálnych vojakov Vojenského spravodajstva, čo do 31. decembra 2007 zákon neurčoval. Konštatoval, že je len logické, že nezahrnutím tejto príjmovo nadpriemernej skupiny len v čitateli matematického výpočtu dôjde k poklesu vypočítanej hodnoty percenta rastu priemerného služobného platu.

Rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené 8. decembra 2008. Žalobca podal žalobu na poštovú prepravu dňa 6. februára 2009 a do uplynutia lehoty podľa § 250b v spojení s § 250h ods. 1 OSP rozsah žaloby nerozšíril.

Výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roka sa podľa § 68 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z. zvyšujú od 1. júla príslušného kalendárneho roka u profesionálnych vojakov o príslušné percento rastu priemerného služobného príjmu zisteného za predchádzajúci kalendárny rok.

Žalobné dôvody smerujú len proti správnosti výpočtu percenta rastu priemerného služobného platu profesionálnych vojakov v roku 2007 oproti roku 2006 (0,899%), uvedeného v Oznámení Ministerstva obrany Slovenskej republiky číslo SEFIM-74-61/2008 z 11. marca 2008 (ďalej len „oznámenie ministerstva“), ktoré bolo podkladom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd dospel k záveru, že „oznámenie ministerstva“ bolo vydané na základe oprávnenia ministerstva na riadenie sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov (§ 79

zák.č. 328/2002 Z.z.). Z uvedeného oznámenia bol prvostupňový správny orgán povinný vychádzať bez toho, aby bol oprávnený skúmať jeho správnosť, pričom také oprávnenie nemal v správnom konaní o odvolaní ani žalovaný. Oznámenie ministerstva nie je rozhodnutím o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb (§ 244 ods. 1 až 3 v spojení s § 245 ods. 1 OSP); má charakter všeobecne záväzného normatívneho právneho aktu, ktorý súd v správnom súdnictve nie je oprávnený preskúmať.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a žalobcovi ich náhradu nepriznal, lebo v tomto konaní nebol úspešný.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská